

Riječi, riječi, riječi...

Slavni engleski dramatik Shakespeare stavio je u usta junaku jedne svoje drame taj krik, koji znači ogorčenje. Govori g. Stjepana Radića, bivšega republikanaca, danas kr. ministra s redom Sv. Save I. stepena, sile nas, da opetujemo krik danskoga kraljevića.

G. Radić je čovjek impulzivne naravi. On voli visoke poredbe. U svojim govorima plastično prikazuje sjajnu budućnost, koja će osvanuti našem narodu — dakako, ako prisegne na evanđelje njegove stranke. G. Radić voli mnogo govoriti. Prigodom decembarskoga pohoda Šibeniku on je u vremenu od 3 sata održao tri govora. U tim trima govorima g. Radić je bujnom riječitošću izrekao hvalu našem težaštvu i pricao svako moguće dobro našoj zemlji. Početkom ove sedmice u Dubrovniku, Sarajevu i Mostaru g. Radić je govorio, kako je Sarajevo krasno mjesto. Šeher-Sarajevo je g. Radiću najzgodnije za naš kliturni perivoj. U Dubrovniku je g. Radić govorio o srbovanju, hrvatovanju te kako je državna politika narodnoga sporazuma. Svi ti govori izrečeni slatko, katkada mističnim značajnim šaptajem dočaravali su „saj“ današnjice i veličanstvo sutrašnjice.

No račun g. Stj. Radića ispadaju ovoga puta krivo. G. Radić je mogao galamiti na zborovima pet godina, da su krivi tome, što se nijesu ispunile riječi, koje je on sipao, sad pristaje Hrvatske Pučke Stranke, sad ovaj, sad onaj, a onda i u prvom redu radikali, s kojima u vladi sada sjedi. Mase, nikada dosta politički uzgojene, mogle su vjerovati g. Radiću, da ne može biti republike, jer da još uza nj nijesu svi glasovi i srca hrvatskoga naroda. Narod, tučen onima, koji „udariše namet na vilajet“, kako kaže narodna pjesma, te iscrpljen porezima i gaženjem hrvatstva, mogao je povjerovati obećanjima i riječima g. Radića i poći za njim u sve većoj većini tri puta.

No danas? G. Radić je danas ministar, šef jednoga resora, član jedne vlade, koja ima najveću većinu u Skupštini i koja je tu na moći već sedam mjeseci. G. Radić nije više političar iz opozicije, kojemu zgodno dolazi svaka vladina slaba strana, da je žigose. G. Radić je danas na moći, na vlasti, i svatko čeka, da se makar kako malo približimo ostvarenju onih planova, koje je g. Radić apostolskom gorljivošću i uvjerljivošću razlagao. Demagogija ima uvijek svoje granice, te je dolaskom radićevaca na vladu došao čas, da od demagogije pređu na stvaran rad za narod, za narodne koristi.

Daleko smo od toga! Sedam mjeseci su radićevci u vladi i rade oko donošenja državnoga proračuna, u čemu bi najbolje mogli pokazati, da su s riječi prešli u djelo. Međutim sve ide po starome, a ponegdje ide i na gore. Ministar prosvjete Stjepan

Radić u budžetu svoga ministarstva ne može ili ne će ili ne zna, da Dalmacija želi škola i školskih zgrada. Član vlade Stj. Radić ne zna ili ne može da izradi, da se za hrvatske krajeve nađe koja investicijska svota za željeznice, nego moramo žalosno konstatirati, da se investicijske svote za željezničke izgradnje unášaju samo za istočne krajeve. Tri radićevska predstavnika iz sjev. Dalmacije u Skupštini ne mogu da izrade za naš zapušteni kraj par školskih zgrada, po koji jači poljodjelski kredit.

Izborna reforma u Njemačkoj.

Njemački listovi javljaju, da je ministar unutrašnjih poslova Kitzler dao nalog, da se pospješje ispitivanja nove izborne reforme, koja bi bila uzakonjena na jesenskom zasjedanju Reichstaga.

Izborna reforma ne predviđa kakve promjene u izbornom pravu. Samo se misli, da će granica dobe prava glasanja biti nešto sužena, i to tako, da bi aktivno izborno pravo počelo sa 21 godinom, a ne kao do sada sa 20. Ujedno bi na svako 70.000 glasača padao po jedan mandat, a ne kao dosad na svaki 60.000.

Tako bi se i broj poslanika znat-

no smanjio. Mjesto 493 poslanika imao bi Reichstag kod izbornog učesća, jednakog onog prošloga puta, tek 393. Ujedno bi se broj izbornih okruga, koji danas iznosi 35, povećao te bi država imala 156 okruga. To bi doprinijelo, da i stranke, koje u velikim današnjim okruzima nijesu mogle dobiti potrebiti količnik, uzmognu biti zastupane u Reichstagu.

Politika g. Radića nije pokazala na živom narodnom tijelu kakav jak rezultat. To je politika riječi, demagogija, kako je to rekao Srbin Ljuba Jovanović, rođena u riječi, a i danas sama beznačajna i pusta riječ.

To bi učinilo, da Poljaci i Lužički Srbi u Njemačkoj uzmognu izdati svoje parlamentarno zastupstvo, jer bi izborni okrug imao oko 200.000 glasača, a ne više po nekoliko stotina hiljada povrh toga.

Obilježnica kotorske bune.

U ponedjeljak 1. februara navršila se osma godina, otkako je stvarno otpočela buna mornara na brodovima austrijske ratne mornarice, koji su stacionirali u kotorskom zalivu.

Dugačke ratne godine, surovost nekih mađarsko-švapskih oficira te cijela teška atmosfera pete ratne godine, kao i glasovi o bijedi, koji su stizavali iz kuća u pokrajini, nagнали su jaku skupinu mornara i nižih časnika, da podignu oružanu bunu na ratnim brodovima u Koturu. Uz urotnike je odmah pristala ogromna većina posada, većinom Česi i Hrvati.

1. februara 1918. tačno u podne s ratne lađe *Sankt Georg* tri topovska hica najavila su početak bune. Austrijski komandanti su zaprepšteno gledali, kako se hrvatski i česki mornari dižu. Pobunjenici su razoružali i vezali oficire te ih zatvorili u kabine. Kad su oni, koji su bili protivni buni, onemogućeni, sa *Sankt Georga* je glazba otvirala „Lijepu našu“ i „U boj, u boj!“ Komandu nad pobunjenom mornaricom je preuzeo kapetan trgovačke mornarice iz Dubrovnika Sešan.

Kotorski zaliv je bio miniran. Pobunjenici su pozvali antantinu flotu iz središnjega mora, da dođe pred boko-kotorski zaliv. No Antanta, osobito Talijani, nijesu vjerovali u uspjeh bune, ne pouzdavajući se u mornare,

Međutim su utvrde s kopnene strane u zalivu bile prisiljene, da ne pucaju na pobunjenike. Tako su prošla tri dana, a četvrtoga su se pojavile u Boci njemačke podmornice s dijelom posade iz Pale, a s njima admiral Horthy, Mađzar.

Horthy je pozvao mornare, da se predadu te da im se ne će ništa dogoditi. Kapetan Sešan, komandant pobunjene mornarice, je u hidroplanu odletio u Italiju, da traži, da dođe u pomoć pobunjenicima antantina flota. No pomoći nije bilo.

Pobunjeni mornari su se morali predati. Međutim odmah po predaji bilo je 300 pobunjenih Hrvata i Čeha bačeno u tamnicu. Po prijekom sudu osuđeni su na smrt i strijeljani Hrvati Brničević iz Jesenica, Šišgorić iz Zirja i Gregov te Čeh František Raž.

Evakuacija kölnske zone.

Prema obećanjima, koja su dana prigodom pregovora u Locarnu njemačkim delegatima, 30. i 31. siječnja uslijedila je potpuna evakuacija kölnske zone okupiranoga njemačkog rajnskog područja po četa ma Saveznika.

Kako je poznato, francuske, belgijske i engleske čete okupirale su još pred sedam godina čitavo područje Rajne sa gradovima Essen, Köln i Düsseldorf, u kojima je cvijet njemačke velike industrije, jer

Njemačka nije udovoljavala obvezama plaćanja ratne oštete. U zadnje vrijeme je između Saveznika i Njemačke došlo do boljih odnošaja. Njemačka stupa u Savez Naroda. Radi toga su Francuska i Engleska pristale, da prva zona okupiranoga područja s gradom Kölnom bude ispražnjena. Ostaju još dvije zone okupirane.

U subotu, u 3 sata popodne, počela je ceremoniozno evakuacija Kölna. U taj sat su svečano spuštene s komandni savezničkih četa zastave francuske, belgijske i engleske. U Kölnu na trgu pred hotelom Excelsior engleska vojska je prisustvovala skinuću zastave sa glavne komande britanske vojske u Porajnskoj U 3 sata i pol su zadnje čete ostavile Köln, te je odmah na Excelsioru podignuta bijelo-crvena kölnska zastava. Po ulicama su mase naroda oduševljeno proslavile svršetak okupacije, koja je trajala sedam godina i mjesec dana. Po kavanama su otvirane patriotske himne. U nedjelju, o ponoći, kad je službeno završena okupacija, načelnik Kölna Adenauer održao je sa stubišta glasovite kölnske katedrale oduševljen govor, a u isto vrijeme sa sto gradskih crkava zvonovi su slavljenjem najavili oslobođenje.

Italija i stranci.

Fašizam u Italiji je svojim nastupima opravdano uzbunio i ogorčio javno mišljenje i našega kontinenta i vanjskoga svijeta. Politika, koja ide za raznarodivanjem našega elementa u Italiji, duboko je ogorčila sav slavenski svijet. Sad se javljaju prvi znaci kompaktnoga organiziranog ogorčenja nad talijanskim fašizmom, a to je bojkot Italije. Taj bojkot najavile su već češkoslovačke kršćanske organizacije te sva njemačka turistička društva, koji svi ne će uopće da čuju o Italiji kao mjestu izleta i putovanja. Osobito su uzbunjeni Nijemci, jer talijanski fašizam ljuto goni tirolske Nijemce, te dapače u čisto njemačkim mjestima visokoga Tirola hoće da ukloni spomenike, podignute njemačkim klasičnim pjesnicima.

Da taj bojkot nije ni ne može biti za Italiju indiferentan, pokazuju i ove brojke, koje je objelodanila službena Agenzia di Roma za g. 1924. jer za g. 1925. Talijani ne će još da objelodane podatke, budući da je samo rimskih hodočasnika prigodom Svete Godine bilo oko jednog milijuna. Ti podaci kažu, da je 1924. g. Italiju posjetilo 835.000 stranaca. Od toga je Nijemaca iz Reicha bilo 186.000, te su bili prema drugim strancima u relativno većini. Stranaca iz Austrije, Mađarske, Češkoslovačke i Jugoslavije bilo je 151.000. Od ostalih bilo je 120.000 Engleza, 112.000 stranaca iz Sjedinjenih Država, 75.000 Francuza. Svi ti stranci potrošili su u Italiji 2.900 milijuna lira. Cijela ekonomska bilanca Italije iznaša nešto oko 20 milijarda. Dakle stranci su, za sedmim zastupani u financijskoj bilanci. Ne baš indiferentno!

Politički pregled.

Nutarnji se politički položaj sve više zaoštruje. Nesuglasice između vladinih stranaka neprestano rastu. Pašić se vratio iz Monte Carla i ponovno preuzeo vladine poslove. Svi su politički krugovi mišljenja, da je ovakav položaj neodrživ. Nagoviještaju se razne kombinacije s novim osobama u vladi.

Naš ministar financija bori se u Americi s velikim poteškoćama. Američka komisija nam stavlja tako teške uvjete, pri otpočavanju dugova, da je skoro nevjerojatno, da bi naša delegacija mogla na nje pristati. Bojati se, da će se pregovori prekinuti.

Nar. Skupština je započela ovo zasjedanje sa debatom o zakonu o kreditnoj banci. Vladina je većina primila vladin nacrt. Nastavilo se sa debatom o budžetu. Najprije je zastupnik min. financija Nikola Uzunović iznio ekspozé vlade, a razni govornici opozicije odvojena mišljenja svojih klubova. Kao prvi govornik u debati o budžetu nastupio je Ljuba Davidović, koji je u dvosatnom govoru osobito oštro nastupio koliko protiv Pašića, toliko protiv Radića. Za budžet je rekao, da je vrlo velik te da raste usporedo sa rastom siromaštva našega naroda. Za njim je govorio vođa Muslimana dr. Spaho također oštro kritikujući vladinu politiku.

Glavna pažnja svijtu političkih krugova posvećena je putovanju ministra Stjepana Radića. Iza kako je u Sarajevu napao Muslimane, svojim govorima u Dubrovniku i okolici ljuto se zamjerio i samim radikalima. Radi toga je morao Pavle Radić da pođe u Pašića ad audiendum verbum, e da se izjasni o strčivnim izjavama. No sve to, kao da još nije ništa pomoglo! Ministar Simonović dao je pismenu uvjetnu ostavku, „ako se ova štetna Radieva akcija definitivno ne presječe, jer on ne može da nosi odgovornost za rušenje države“. Iz svega se vidi, da se položaj sve više zapliće, kao istakosmo u početku ovoga članka.

† O. JOZO MILOŠEVIĆ.

28. pr. mj. umro je u Zagrebu poznati rodoljub i javni radnik o. Jozo Milošević, gvardijan i eksprovincijal franjevac konventualaca na sv. Duhu. Bio je oduševljeni pristaša katoličkoga pokreta, u koji je uložio sve svoje snage i sposobnosti. Rodom je iz Sinja. Svoje gimnazijske nauke izučio je u Splitu, a bogosloviju i filozofiju što u Cresu što u Camposanpiero blizu Padove. Kao svećenik nastavio je kasnije svoje nauke u Padovi, gdje je već počeo pisati oveće znanstvene studije. God. 1900. postavši gvardijanom u Šibeniku razvi on tek tada svu svoju djelatnost. Uredio je odmah samostansku biblioteku, u kojoj je kasnije mnogo radio. On je tu našao dosta

sakrivenoga blaga, kao „Šibensku molitvu“, najstarije hrv. pismo u latinici iz XIV. vijeka, koju je u društvu s profesorom I. Milčetićem objelodanio u izdanjima Jugosl. Akademije. Aktivno je sudjelovao u svakom plemenitom narodnom i kulturnom pothvatu te u tu svrhu okupio oko sebe lijepi broj prijatelja i suradnika. Bio je uvijek pri ruci katoličkim đacima, koji su za njegova boravka osnovali svoju organizaciju, za koju je on poslije neumorno radio. Godine 1912. bio je imenovan provincijalom i preseli se u Cres.

Za vrijeme rata saradivao je zajedno s biskupom Mahničevićem i Roguljom, te je nosio u Rim Papi tajnu poruku, da će Hrvati katolici svim silama raditi na tome, da Austrija propadne i da hrvatski narod dobije svoju slobodu.

Kad je talijanska vojska okupirala Cres, morao je da sa svom svojom braćom ostavi Cres i preseli se u Zagreb. Iza tri godine osnuje on u Zagrebu novi konventualski samostan kod crkvice sv. Duha. Tu su se ubrzo razvila nova katolička društva pod vodstvom vrsnih Oo. konventualaca.

Nazad nekoliko vremena obolio je na bubrezima i bio prisiljen na operaciju, iza koje je shran umro u 57. god. života. Sprovod mu je bio veličanstven. Sudjelovali su mu uz preuzv. nadbiskupa dr. Bauera i gradski načelnik arh. Heinzel, te svi stanovnici sv. Duha s Orlovima i Orlicama. U ime zagrebačkih župnika govorio je dr. Ritić, a nad grobom o. dr. Alfrevič. Smrt o. Miloševića veliki je gubitak za katolički pokret.

POLITIČKE BILJEŠKE.

A što je to? U *Srpskom Kolu*, osobnom glasilu Sv. dr. Pribičevića, javlja zamjenik radikalnoga nar. posl. dra. Nike Novakovića, da prelazi u samostalnu demokrate. U isto vrijeme javljaju iz Knina, da po kninskoj okolici počinju seljaci napustiti radikalnu stranku te da prelaze u pribičevičevce.

Čovječnost jednoga poslanika. U Novom Sadu prolazio je ulicom dr. Toša Rajić. Ususret mu je išao potpuno slijepi ratni invalid Jovan Sambor, sirota, koji se hrani rasprodajom novina. Dr. Rajić i danima, koju je pratio, nijesu se zamalo ugnuli tome siromahu, po čijem hodu se odmah moglo vidjeti, da nema očnjega vida. Invalid je naleto na danu, ali je odmah digao ruke i zamolio za oproštenje, jer je potpuno slijep. Dr. Rajić je međutim počeo gđiti slijepca, a ovaj je opet zamolio dok-

tora za oproštenje. No dr. Rajić, narodni poslanik Pašićeve stranke, nije se dao umoliti te zamahnuo batinom na slijepca i pogodio ga u glavu, niže uha. Veliki mlaz krvi je šiknuo slijepom invalidu iz glave. Pao je na zemlju, te ga je prolazeći svijet dignuo. Gospodin poslanik se međutim izgubio. Kad bi se kod nas imalo zakonito uvesti batinanje, onda bi to moralo biti za ovako sramotne čine, koji padaju na obraz radikalnoj stranci.

NAŠI DOPISI.

DRNIŠ, 4. veljače 1926.

Otvor „Orlovskog Doma“. Na Svijećnicu 2. t. mj. H. K. „Orlo“ u Drnišu svečano je otvorio svoj novi dom. Krešimir Orlovsko Okružje, kojemu ovaj „Orlo“ pripada, odaslalo je tom prigodom svoje delegate. Šibenski, sinjski i imotski „Orlo“ također su bili zastupani, a proslavi je još sudjelovao i oveci broj šibenskih Orlova i Orlica.

Svečanost je započela pucanjem mužara i slavljenjem zvona. Svi su Orlovi i Orlice prisustvovali sv. Misi i korporativno pristupili na sv. pričest. Misu je odslužio, sam predsjednik o. I. Tomasović održavši lijepi prigodni govor.

Iza Mise slijedio je svečani blagoslov Doma u prisustvu svih članova i članica te brojnih prijatelja.

Popodnevim vlakom prispjeli su gosti dočekani pred Domom pucanjem i poklicima. Tu su bili požaravljeni od predsjednika, našto je oduljim vrlo lijepim govorom odgovorio šibenski predsjednik brat V. Kulić, te sve prisutne oduševio za orlovske ideale.

Vrhunac svečanosti bila je večernja akademija, koja je trajala preko tri sata, a opsezala 16 točaka. Akademiju je otvorio sam predsjednik o. I. Tomasović, čijom se zaslugom tako lijepo razvio drniški „Orlo“ i kroz tako kratko vrijeme došao i do svojih prostorija, lijepim proslavom, za kojim su mlade junakinje ispjevale Zajčevu: „Himnu Hrvata katolika“. Okružni načelnik Dr. Vučić govoreći „O našim idealima“ naglasio je, da je Drniš kroz zadnje tako kratko vrijeme dobio dvije velike tekovine: električnu svjetlost, a isto i jednu idealnu kulturnu organizaciju „Orla“, moralnu svjetlost, svijetlost, koja označuje stazu k Istini, Dobroti i Ljepoti. Naraštaj je svoje skupinske vježbe izveo upravo zamjernom vještinom. Predstava „Marijina kći“, koju su izvele članice upravo glumačkom vještinom, uspjela je nadasve. Zadnja točka prvoga dijela programa bila je skloptičkono prikazivanje orlovske sleta u Hrnoru, popraćeno tumačenjem vrsnoga profesora sinjske gimnazije dra o. J. Olujica. Kod prošlih vježaba članovi drniškog „Orla“ dokazali su, da već posjeduju odličnu tehničku spremu, koja se postizava jedino ustrajnim radom i vježbom. Šibenske članice su sa mnogo čuvstva izvele simboličke vježbe uz pjevanje orlovske himne. Pjesma „Oblacima“, koju je otpjevao mješoviti zbor, bila je na zahtjev ponovljena. Zatim su šibenski Orlovi odigrali komediju u 2 čina: „Nesrećan u učiteljima“, koja je kod prisutnih izazvala neobično veselo raspolo-

ženje. Svečanost je još uveličao tamburaški zbor šibenskih orlova, koji je na početku akademije odsvirao „Lijepu našu“, kasnije „Orlovsku Himnu“ i „Hrvaticama“. Akademija je završena živom slikom uz sviranje i oduševljeno pjevanje orlovske himne.

Uspjeh svečanosti služi na čast čitavom drniškom „Orlu“, a osobito njegovom dičnom i zaslužnom predsjedniku o. I. Tomasoviću.

Veseli nas, da je naša orlovska misao zahvatila čvrsto već i drnišku krajinu, pa se nadamo, da će odgojiti domovini vrijednih sinova. U tome očekivanju ključemo drniškom „Orlu“: Vivat, crescat, floreat! Bog živi!

Priauntik.

SILBA, 29. siječnja 1926.

Za vladinu pomoć Mljekarskoj Zadrugi!

Cvalo jedućevo naše mjesto. Sav otok izuzevši onaj goroviti kraj, gdje se odomila crnika, bio je zasađen vinovom lozom. Lijepi para se dobivalo, jer kad nigdje grožđe ne bi počelo ni šarati, našli bi ga već koncem srpnja izvažali u Pulj, Rijeku, Trst i sam Berlin. Do 40 tisuća forinta ušlo bi u mjesto iz same prodaje grožđa. No floskera nas uništila. Prvi u Dalmaciji ju oču-tjesmo. Učitelji poljodjelstva ovdje pokušaje činili. Ni sami nijesu znali, gdje amerikanika uspjeli može. Tvrdili, da ju se mora saditi na 70 cent, a pošto kod nas goli krš, odustali naši. I tako nam naš najbolji proizvod propao.

Već i tada pojedina kuća držala po koju ovcu. Naš sir i naše mlijeko bilo na glasu. Tomu su uzrokom pitne trave, a držim, ovisi i do samih ovaca, koje jake i zdrave odolijevaju svim ne.ogodama vremena, tako da su koliko u ljutoj žegi toliko u oštroj zimi danju i noću na pašnjacima, gdje se i pri snijegu i buri janje. Kako propala loza, počelo se više baviti stočarstvom, tako da već sada malo koja kuća nema bar desetak ovaca. Budući da je naš sir tražen i više plaćen, razni trgovci gornje Dalmacije kupovali bi sir po cijeloj okolici, pak budući da je oblikom taj jednak našemu, vozili bi ga u Rijeku i po Dalmaciji pod imenom Silbe. Tako malo pomalo naš sir izgubio kredit. Baš zato, a i jer pučanstvo nema drugoga prihoda, van da seli, ako će gdje zarade našti, nastojanjem mješnoga župnika, našega domoroca, vič. Brnetića, uzdružili smo se u zadrugu, koja je već i protokolirana pod imenom Mljekarska Zadruga.

Tim će glas našem siru poskočiti, a i bolje ćemo ga moći unovčiti, pak nam kojekakvi trgovci ne će moći naškoditi.

No mi smo kroz siromasi. Mnogo je svijeta iselilo. Naš pothvat će uspjeli jedino, ako nam naša Vlada dode ususret. Treba da nam ona dade potrebiti iznos za gradnju sirarne i odnosni alat. Mi se tomo nadamo. Poznato mi je, da je natrag koju godinu jedan stručni učitelj sirarstva, koji je proputovao cijelu Dalmaciju u ovom pogledu, izjavio i pisao, da je sir Silbe najukusniji.

Dođe li nam Vlada ususret, svi stupamo u Zadrugu. Tada će renomé silbjanskog siru još i više poskočiti, jer će se i racionalnije praviti. Silbjanin.

Garcia Moreno.

Pao je od ubojite ruke ložinih plaćenika 6. augusta 1875. Rodio se dva dana pred Božić 1821., a nekoliko tjedana prije oslobođenja njegova rođenoga mjesta Guayaquila i njegove domovine Ekvadora od španjolske vlasti. O njemu je, nakon mnogih drugih hvala, rekao Pio IX.: „Od gvožđa jednog ubojice iz potaje pao je kao žrtva za svoju vjeru i za svoju ljubav do domovine“.

Garcia (čitaj: Garsija) Moreno počeo je poci od stare kastiljske porodice. Otac mu se g. 1793. iselio u južnu Ameriku. Donna Mercedes, njegova majka, pripadaše jednoj od najuglednijih porodica u Guayaquilu. Mnogo je ta žena žrtvovala za svoga sina Gabrielja. Sama ga na učila čitati i pisati — česti politički nemiri u Ekvadoru za vrijeme španjolske vlade uvelike su ih materijalno oštetili. Jednom se Garcia našalio: „Samo su dvije stvari dobre

u Guayaquilu (u tom sijeku revolucija): moja majka i banane“.

Mladić se odlikovao vanrednim sposobnostima. Latinsku je gramatiku sjajno naučio u deset mjeseci. Na sveučilištu u Quitu povjeriše mu nadzor nad ostalim đacima. Na opće je začuđenje dnevno prozivao trista imena alfabetskim redom i naizust. Pored filozofije učio je i mnoge druge znanosti, a bavio se i literaturom. Kad je neki francuski inžinir borovao u Quitu, konstatoval je, da je Moreno kratkim putem riješio problem postupkom, koji je sam iznašao. Kasnije se posvetio pravu. Godine 1846. osnova tri satiričko-politička lista kao ustuk anarhističkim makinacijama u srepu republike. Nagodinu mu je vlada povjerila, da uguši ustanak u Guayaquilu. Taj je posao dovršio u 8 dana. Kao predsjednik republike pokazao je Moreno izvrsna svojstva državnika, oštroomnoga i neumornoga. Iz petnih je žila nastojao, da uspostavi slobodu Crkve i reformira kler, da podigne čestito činovništvo,

poboljša zakonodavstvo i popravi financije. Među ostalim je u kratko vrijeme digao tehniku, zvjezdarnicu i mnoge umjetničke akademije. Njegov je životopis napisala Amara George-Kaufmann (Herder, 1891.).

Koja je sila ovdje razvila dijete u velikana žrtve? Ona stara religija ili koji njezin surogat? Nečuvene, ad hoc stvorene, briljantne izreke ili oni stari, ali uvijek lijepi i strašni citati? Pjevao je Gellert: „Promjenljiva je čud u ljudi — I stvari takva čeka kob“. I doista sve vrvi zadržnih decenija od nadomjestaka za um i srce. Među takve tekovine spada valjda religija Goeteova, pa ona razumnoga ili literarnoga čovjeka. Ili kult Lucifera, ili obožavanja čovječjega zdravlja i snage. Redaju se neobudizam, teosofizam, agnosticizam, eticizam, spiritizam i pružaju bogat izbor. No Moreno i mnogi drugi grade na staroj pećini, koja je Krist. Zato im se već u životu divimo radi hrabrosti i snage.

Garcia je katkada toliko učio, da

su mu za spavanje ostajala tri sata. Jednom dođe sećući do goleme hridine, koja je sačinjavala naravnu spilju. Ude i leže, da u hladu čita. No odmah opazi, da pećina visi kao na niti, i da ga u sekundi može snrskati, ako se zemlja malo jače potrese. Instinktivno skoči iz spilje, ali se odmah postidi svoga straha, ude ponovno i ostade čitav sat. Da nadvala svoju narav. Kad ga je previše počeo mamiti Eros u salonima s lijepim damama, ošiša se, da se prikuje uz nauke. O toj je svojoj pohjedi spjevao i neke stihove.

U noći od 24. do 25. decembra 1849. držeci sat u ruci, dobrojio je 240 erupcija vulkana Sangay u pokrajini Chimborazo. Nagnala ga odvažna ljubav do istraživanja skoro do kratera, dok se njegov pratilac Dr. Wisse jedva usudio do podnožja.

Pao je, kako spomenuh, od framasuskoga bodeža. Toga se jutra pričestio, a pred nekoliko minuta bijaše pohodio Kruh ljubavi.

Iz naših krajeva.

† Don Pavao Košta. Nakon duge i teške bolesti 2. t. mj. umro je ovaj svećenik Božji u rodnom Preku u 61. godini života. Gdje god je službovao, ostavio je najbolju uspomenu. Zadnje vrijeme je bio župnikom Kukuljice. Bio je vrlo ljubezna srca, te čino dobra, komu je samo mogao. Revnovao je najpožrtvovnije za slavu Božju i nastojao oko spasa povjerenih si duša. No on je bio i vatren i nesebični rodoljub. Čutio je i živio sa svojim narodom. U četvrtak priredenu mu je vrlo lijep sprovod. Uz školsku djecu sudjelovali su brojni okolni svećenici i predstavnici svih mjesnih vlasti. S njim se oprostio u ime svećenstva veliki njegov prijatelj don Šime Stipčević, župnik Pašmana. Vječni mu pokoj! Obitelji osobito, bratu Juri, naše najiskrenije saučestje!

Presuda u procesu Kalodera-Korenčić. Stol sedmorice, kao kasacioni sud, održao je raspravu o osudi u procesu Kalodera-Korenčić, te je odbio Kaloderinu ništovnu žalbu i u cijelosti potvrdio osudu. Prema tome Msgr Korenčić je riješen, a g. Kalodera ima da mu nadoknadi parbene troškove od 4.000 Din. Ova presuda i naredba ministarstva vjera o ništetnosti starokatoličkih brakova i nezakonitosti njihovoga ženidbenog suda sigurno će da izvrši ovaj žalosni pokret.

Promovirana časna sestra. Ovih je dana na zagrebačkom sveučilištu promovirana na čast doktora filozofije časna sestra Rafaela Graovac. To je prva časna sestra, koja je na zagrebačkom sveučilištu postigla čast doktora filozofije.

IZ GRADA I OKOLICE.

† ANTUN BUMBER.

Na osvit 5. t. mj. nakon duge i teške bolesti preminuo je u naponu muževne dobi, pokrijepljen utjehama sv. vjere. Antun Bumber, umirućitelj osnovne škole u Šibeniku. Pokojnik ostavlja u dubokoj žalosti supruga i brojnu djecu. Za njim žale njegovi brojni prijatelji i znanci, koji svi u njemu gube dragoga, iskrenoga prijatelja i druga.

Škola i porodica bile su mu jedino milovanje. Odličan nastavnik, radišan, savjestan, ostavio je svugdje, gdje je vršio dužnost učitelja, najljepšu uspomenu, osobito kod roditelja i učenika. Prozet dubokim osjećajem ispunjavanja dužnosti radio je kao pravi pučki prosvjetitelj i vazda prednjačio živim primjerom.

Izvan škole porodica mu je bila glavna misao. Ljubezan suprug i otac posvetio je slobodno vrijeme dobrobiti svoje porodice, uzgoju svoje djece, koju je žarko ljubio i koja su mu sveder istom ljubavi uzvraćala. Uzgojio je tako sina Emila, sada suca u Obrovcu, i sina Ivu, sada pitomca vojne akademije, sa kojima se punim pravom nosio.

U raznim gradskim ustanovama bio je članom uprave. Tako i u Hrvatskoj Zadrudnoj Tiskari. U tom javnom radu odlikovao se udivljenja vrijednim značajem, čestitošću i nesebičnošću. Tačno i savjesno vršio je njemu povjerene zadatke, te su svi u nj gledali punim povjerenjem i uvjerenjem u uspjeh njegova rada, što je on u punoj mjeri zaslužio.

Odlikovao se istinskim rodoljubljem i borio za narodna prava. Kad je za rata bila nametnuta njemačka komanda u školskim vježbama, on se tomu odupro svom snagom svoje duše.

Njegova velika dobrotu i čednost uz druge vrline pribavile su mu poštovanje i simpatije svijlu. Njegovi uži prijatelji ostaju teško uciviljeni. Gube u njemu pouzdanoga, vrijednoga saradnika, miloga, nepokoleblivoga druga, koji ni u najtežim časovima nije klunuo.

U subotu priredenu mu je vrlo lijep sprovod. Po brojnom učesću prijatelja i znanaca najbolje se vidjelo, koliko je bio štovani u gradu. Na groblju se u ime učiteljstva ganutljivim govorom od njega oprostio nadučitelj g. Krešo Novak. Danas mu je Hrvatska Zadrudna Tiskara priredila svečane zadušnice u crkvi sv. Ivana, kojima su uz članove uprave i rodbinu prisustvovali i brojni prijatelji.

Dobrom Antunu neka Bog udijeli vječni mir nakon tolikih patnja, a njegovoj ožalošćenoj porodici utjehu i snagu, da uzmogne podnijeti tako težak udarac!

ZA POŠUMLJENJE.

Čudno je, da s vatkoo hvati šumu, a malo tko piše, oduševljava i radi za pošumljenje. Obično se smatra, da je to posao poglavarstva ili valjda općine, a ne vlasnika zemljišta, društava i škola. Istina, prema okolnosti, je dosta kod nas poradio poglavarstveni šumar g. A. Babec, ali je nažalost u tom poslu ponajviše sam bio. Društvo je Šubičevac prema čednim sredstvima čedno i radilo, a Lovačko je društvo također nešto poradio za pošumljenje. No stvar je pošumljenja nas sviju, jer opći zanos vanredno može djelovati na one, koji su u prvom redu pozvani, da se one mnoge i premnoge goleti stanu zeleniti. Hvala Bogu, ove smo se godine imali na bolje. Iza vremena ledenih i kišnih i blagdana došao je čas agilnoga pošumljenja. Društvo Šubičevac nasaduje boričima jednu od dvije velikih ograda, između tvrđava, zatim dolazi na red Škopinac, g. St. Šare daje pošumiti golet iznad baraka na Poljicima, poglavarstvo sadi Mažurce i kod Vrhpoljca (kad će se ona kosa zazeniti!), a više privatnika se javlja, da bi pošumili svoje ograde. To je sve pohvalno. No još uvijek mnogima fali realnoga nastojanja, i ako su u duši odlučili, da dadu pošumiti svoja zemljišta. Napokon to je samo njihova korist, jer za nekoličak godina zemljište im sa šumom predstavlja lijepi kapital. Za pošumljenje neka se takvi prijave članovima uprave Šubičevca ili poglavarstvenom šumaru. Škole bi se pak imale već sada pobrinuti i pripravljati za svoj (prvi put!) „dan pošumljenja“. K. S.

Strossmayerov dan. 4. t. mj. sve škole su svečano proslavile uspomenu velikoga biskupa Strossmayera. Đaci su imali praznik. U crkvi sv. Frane bile su svečane zadušnice. Po školama su održana prigodna spomen-slova.

Zadušnice za pk. o. J. Miloševića. 4. t. mj. u crkvi sv. Frane priređene su svečane zadušnice za pk. o. Josipa Miloševića, kojima su prisustvovali u lijepom broju brojni njegovi mjesni prijatelji, znanci i štovatelji.

Općina iseljenicima. Na poticaj Iseljeničkog Komisarijata u Zagrebu Općina je izdala proglas na pučanstvo, u kojem preporuča svima, koji kane putovati u iseljeničke krajeve, da prije same odluke dobro razmisle. Onaj, koji nema bližnjih ili makar osigurana zaradu, neka ne shvati tako lakoumno svoj pothvat, jer se obično događa, da takvi nastradaju. Od naših predstavnictva u inostranstvu neka se ne nadaju pomoći, jer ista ne raspolazu nikakvim kreditom u te svrhe.

Konferencija dra B. G. Angjelinovića. Dr B. G. Angjelinović, nar. poslanik Davidovićeve demokratske stranke, održao je u nedjelju 31. pr. mj. u kazalištu javnu konferenciju. Kazalište je bilo ispunjeno pristašama raznih stanaka. Govorio je o politici demokratske stranke te oštro kritikovao rad današnje RR vlade.

† **Zdravka Jurković.** Nakon kratke ali teške bolesti u cvijetu mladosti ova dobra djevojčica 3. t. mj. zamijenila je ovaj život boljim u vječnosti. U petak priredenu joj je vrlo lijep sprovod. Svoju dragu družicu i sestru uz učenice građanske škole otpatile su na vječni počinak i sestre Orlice, te odaslanstvo Orlova, budući pokojnica bila oduševljenom Orlicom (naraštajkom). Dok dobroj pokojnici želimo rajsko naselje, obitelji izrazujemo svoje iskreno saučestje!

Predavanje. 2 t. mi. održala je u Prosvjetno-Zabavnom Skupu prof. gđa Mira Vodvaržka Kočonda predavanje o „Ispitivanju inteligencije i sposobnosti kod izbora zvanja“.

Petrošak vode na željezničkoj stanici. Ugovorom još od god. 1888. željeznička je stanica dobila pravo, da može povlačiti dnevno do 150 m³ vode. No stoga je morala da uz općinu snosi troškove oko održavanja vodovoda. Po otvoru ličke pruge željeznička je stanica morala da troši mnogo više vode negoli je po ugovoru imala pravo, a da za to nije općini plaćala veće odštete. Zadnjih dana, na poziv općine, održana je konferenca, na kojoj je to pitanje riješeno, te će općina za naknadu primati određenu svotu.

Zadruga Građevnih Obrta. Na godišnjoj skupštini ove zadruge, održanoj 2. t. mj., izabran je predsjednikom opć. tehnik g. U. Novak. Namjerava se osnovati fond za pripomaganje radnika u slučaju bolesti.

Prosvjetno-Zabavni Skup održao je svoju glavnu godišnju skupštinu u nedjelju 31. pr. mj. Iza izvještaja odbornika izabrana je ponovno u glavnom dosadašnja uprava: Predsjednik dr A. Buzolić, potpredsjednik dr J. Dominis; ostali odbornici: S. Rodić, S. Adam, E. Peručić, P. Kovačević, S. Vuletić, J. Defilipis i B. Grizogono. Časni sud i nadzorni odbor ostaju isti.

✕ **Sat na varoškoj crkvi.** U zadnje doba ovaj sat bio je prestao da funkcionira radi prevelike istrošenosti. Sama crkva nije bila u stanju, da izvrši na njemu potrebne popravke, jer bi zato trebala oveća svota. Kako je taj sat u centru grada i na vidnom mjestu, općina je odlučila uzeti ga u svoje ruke, pa će ga kroz najkraće vrijeme popraviti i prododati mu električno svjetlo, kako bi se i obnoć s njim moglo služiti.

Požar. Prizemlje kuće g. F. Trinajstića, u kojemu je bilo konoplje g. Grge Urema, zahvatio je u ponedjeljak požar, koji je nastao zbog toga, što je neki postolarski šegrt prolazeći tuda pripalio na prozoru nešto vunice, pa je plamen zahvatio i konoplje. Vatrogascima je uspjelo, da spriječe veći požar. Šteta iznosi oko 1300 dinara. Ni roba ni kuća nije bila osigurana.

Opć. liječnik dr A. Roglić nastupio je ovih dana na vlastitu molbu svoju novu dužnost opć. liječnika

u Biogradu n/m. Za epidemije škretla upotrijebio je svu svoju vještinu, da što više spriječi bolest, pa se tom prigodom pokazao veoma susretljiv prema građanstvu. Stoga u gradu ostavlja lijepu uspomenu.

Ženska Zadruga u nedjelju 31. pr. mj. održala je svoju glavnu godišnju skupštinu. Iza izvještaja odbornica izabrana je ova nova uprava: Predsjednica I. Spalatin, potpredsjednica M. Montana, tajnica M. Vukić, blagajnica B. Makale, te odbornice: gđe L. Ježina, E. Kurajica, Buzolić, Čosić, Krstanović, Subotić, Zorović, A. Paut, Z. Skočić i Kožul.

Građevna Zadruga. Na zadnjoj skupštini Zadruga izabrana uprava ovako se konstituirala: Predsjednik Dr A. Buzolić, potpredsjednik Dr J. Matačić, tajnik A. Ratković, blagajnik F. Erega.

Konstituirajuća skupština „Cecilijanskoga Zbora.“ 3. t. mj. održana je konstituirajuća skupština „Cecilijanskoga Zbora“, koju je otvorio lijepim pozdravnim govorom privr. predsjednik g. A. Meznarić. Slijedilo je izvješće privr. tajnika g. A. Huljeva o dosadašnjem radu i stanju društva. Pročitala su se i jednoglasno prihvatila pravila društva, koja će se vlastima podnijeti na potvrdu. Izabrana je zatim ova uprava: Predsjednik Don Rudolf Pian, potpredsjednik Augustin Meznarić, tajnica Marija Starešina, blagajnik Valentin Živalić, arhivarke gđa Marija Vučić-Franceschi i Anka Kristić, odbornici: Janja Jadronja, Rade Čular i Andeo Mišković. U nadzorni pak 'odbor su bili izabrani: Don Niko Rodin i gđa Ilka Medić.

Ples „Šibenske Glazbe.“ U četvrtak 11. t. mj. „Šibenska Glazba“ priređuje svoj veliki krabaljni ples. Glazba, koja je građanstvu i jučer priredila vrlo uspješni koncert sa obilnim i biranim programom pod vrsnim dirigovanjem svoga Maestra g. Sentinelle, zaslužuje, da ju se ovom prigodom što obilnijim novčanim doprinosima pomogne i tako izbavi iz teških novčanih neprilika, u kojima se nalazi.

Almanak H. k. n. daštva u Šibeniku. Zamoljeni od uprave donosimo sljedeće: Uprava Almanak rasposlala je zadnjih dana okružnice i pisma svima svojim prijateljima, od kojih se nada preplati i potpori. Ovim putem imamo naglasiti i potcertati, da će Almanak biti tiskan samo u opoliki primjeraka, koliko se odazove darovatelja i onih predbrojnika, koji odmah kao preplatu uplate din. 20. To vrijedi i za one, koji nijesu primili okružnice, a htjeli bi se preplattiti. Te zadnje molimo, da pošalju svoju tačnu adresu i novac na: Prof. O. Tomu Tomašiću, Šibenik. Upozoravamo sve svoje prijatelje, da će prvi arak skorih dana ući u tiskar. Zato neka požure, jer će do malo dana biti kasno! — Uprava.

Plesovi. U subotu 6. t. mj. priredilo je ples Sokolsko Društvo u Kazalištu, a diletansko-dramatska sekcija Hrv. Sokola ča-janku sa plesom u kavani „Istra“ — U subotu 13. t. mj. priređuje veliki hrvatski ples „Hrvatski Klub“, a u utorak 16. t. mj. Pom. Šport. Klub „Krkka“.

Iz Uredništva. Radi nepredviđenih tehničkih zapreka ovaj je broj zakasnio. Dojdući izlazi redovito u subotu.

Papin dan. 12. t. mj. navršuju se četiri godine krunisanja Pape Pija XI. Ta godišnjica svečano će se proslaviti širom katoličkoga svijeta. U našem gradu proslavit će se u nedjelju 14. t. mj. svečanom pontifikalnom misom u 10 i po sati, kojoj će korporativno prisustvovali sva mjesna katolička društva,

Otrovanje od krvavica. U Varo-
šnu kod obitelji Juras jelo se starih
krvavica (kulenica), koje su već bi-
le pokvarene, zbog čega je nastalo
otrovanje. Vrlo su lako mogli nastra-
dati i roditelji i petero djece, da ni-
je navrijeme prispio opć. liječnik g.
dr. Frane Dulibić i svojom ih lije-
čničkom vještinom spasio od očite
propasti.

Nogomet. J. N. Klub „Jadran“
na svojoj glavnoj godišnjoj skupštini
izabrao je ovu upravu: Predsjednik
g. F. Babić, potpredsjednik dr. Kulišić,
tajnici: D. Košan i I. Čolović, bla-
gajnici: Šarac i J. Barišić, odbornici:
P. Zlatoper, A. Smolčić i V. Osmak,
vođa I. Juras, a njegov zamjenik
G. Zlatoper.

Na znanje rimskim hodočasnici-
ma! Javljam svima onima, koji su prošloga
ljeta hodočastili u Rim, kao i svim drugim
ljubiteljima ljepote i korisne knjige, da je
ovih dana izišao fino uvezani i bogato il-
ustrojeni almanak „Hrvatska Duša“ prigod-
nom hrvatskoga (1000 god.) i katoličkoga
jubileja. Glavni sadržaj ovoga krasnog al-
manaka jest umjetnički i opsežni opis Rima
i hrvatskoga hodočašća u 3 dijela: pogansko-
klasični Rim, progonoštvo kršćana i
sredovječni moderni Rim, iz pera književ-
nika Nedjeljka Subotića. Almanak „Hrvatska
Duša“ naručuje se kod *Tiskare Bartol i drug.*
Virje (Hrvatska), a stoji uz pouzete
samo 70 din. Može se naručiti i kod *Hrvatske
Knjižare u Splitu*, kao i preko drugih knji-
žara. Ovu važnu knjigu toplo preporučamo!

Darovi Hrv. Kat. „Orlu“. Da počaste
uspomenu pk. *Ante Tikulina*: Paško Čačić
din. 20 i Grgo Radić din. 10. Da počasti
uspomenu pk. *Marije Filipović*: Paško Čačić
din. 10. Mjesto čestitke prijateljima prigodom
božićnih blagdana Don Juraj Luša (iz
Mali) din. 50. — Odbor harno zahvaljuje.

Hrv. Kat. „Orlu“ u Murteru prigodom
proslave hiljadugodišnjice hrv. kraljevstva
26. XII. 1925. darovaše: Presv. biskup dr.
Jerko Mileta din. 100; Općinsko Upravitelj-
stvo (Tijesno) i don Marko Čorić (Zlosela)
po din. 50; don Niko (Plančić (Šibenik) i
župnik don Ivo Berak po din. 30; gospodar
„Orla“ Milho Vodopija din. 20; pred-
sjednik „Orla“ Joso Turčinov, tajnik Dra-
gučin Juraga, načelnik Nikola Dondivić
Eugen Mudronja i Vice Skračić po din. 10;
blagajnik „Orla“ Ante Juraga, Nikola Šikić,
Ante Skračić, Jakov Plešić, Krsto Božikov,
Ana Berak, Joso Markov i Baldasar Markov
po din. 5; drugi manji doprinosi din. 40. —
Odbor najsrdačnije zahvaljuje.

Darovi „Uboškom Domu.“ Da počasti
uspomenu *dra Dragomira Dominisa*: Dr.
Frano Dulibić din. 30. Da počasti uspome-
nu *Ante Crnošije*: Kopani et Milković din.
50. Da počaste uspomenu *Petra Bonadića*:
Aleksandar Šupuk, trg. Pere Grubišić i dr.
J. Jurin po din. 20. Da počaste uspomenu
Rudolfa Trifoni: Ivan Marenzi din. 20 i
Obitelj Vicka Matkovića din. 15. Da počaste
uspomenu *Mate Šarića*: Dr. J. Jurin din.
50. i dr. Ante Dulibić din. 30. Da počaste
uspomenu *Marka Markovine*: Dr. Josip Pa-

sini din. 40 te dr. Nikola Šupe, don Jerko
Jurin i dr. Julije Gazzari po din. 10. Da
počasti uspomenu *Faustie Rasol*: Petar Sta-
rešina nadučitelj din. 20. Da počaste uspo-
menu *Gaje Radunića*: Braća Lušić din. 50.
Da počaste uspomenu *Josipa Jankovića*:
Braća Lušić din. 30. Da počaste uspomenu
Jacinta Mattiazzi: Braća Lušić din. 50. Da
počasti uspomenu *dra Milivoja Maurovića*:
Jerolim Desilipis din. 30. Da počaste uspo-
menu *Tonke Markoč*: Vladimir Kulić i
Josip Nakić po din. 10. Da počasti uspo-
menu *Marije Filipović*: Paško Čačić din.
10. — Svima darovateljima Uprava najhar-
nije zahvaljuje.

Darovi Biskupskom Sjemeništu. Mje-
sto čestitke prijateljima o Božiću: Don I-
ve Silvestrić din. 50. — Don Šime Meštrović
din. 68 25, sakupljenih na piru Jose Papića
i Danice Božić, a darovaše: Don Š. Me-
štrović, župnik, din. 20; Krsto Predovan,
opć. perovoda, din. 10; Milin Stipe, težak,
din. 12 25, Ivan Rončević, poljski vještak,
din. 4 50 te težaci Ive Negulić din. 10, Ma-
ra-Šime para 50, Marijan Perinić din. 2,
Kuzman Božić din. 2 25, Jakov Skulić din.
4 50 i Šime Papić din. 2 25. — Da počaste
uspomenu *Ante Tikulina*: Mons. N. Tabu-
lov-Truta i Mons. I. Bjažić po din. 20. —
Uprava Zavoda najljepše zahvaljuje.

GOSPOD. PREGLED.

Zagrebačka burza od 5. t. mj. noti-
rala je: Din 800-60 za 100 austr.-šilinga, Din
10 954 za 1 švic. franak, Din 228.42 za
100 tal. lira, Din 276 255 za 1 engl. funtu u
čeku, Din 56 78 za 1 dolar u čeku, Din
168 40 za 100 čeških kruna, din. 56 05 za 1
dolar u novcu, Din 13 50 za 1 njem. mar-
ku, Din 214 — za 100 franc. franaka.

Popust na željeznicama za posjetioce
Zagrebačkoga Sajma. Generalna direkcija
državnih željeznica odobrila je kako za
proljetni tako za jesenji sajam Zagrebačko-
ga Zbora sljedeće olakšice: *Posjetiocima*
50%, popusta za vožnju u Zagreb i natrag,
i to na način, da se na polasku kupi cijela
karta, koja onda uz zbornu legitimaciju
vrijedi i za besplatan povratak. Za pro-
ljetni sajam ta pogodnost vrijedi: za put
u Zagreb od 18.-28. III., a za povratak od
21. III. do 1. IV. *Izlagачima*: besplatni
transport izložbene robe, koja se povra-
ća u mjesto, odakle je na sajam došla. —
Posjetioci sajma imaju to pravo pogodov-
ne vožnje na svim osobnim i brzim vlakovi-
ma izuzevši Simplon Orient Expressa. Legi-
timacije za pogodovnu vožnju prodavat
će se kod svih zastupstva Zagrebačkoga
Zbora i većih novčanih zavoda u zemlji.

JAVNE ZAHVALE.

Prigodom teške žalosti, koja nas
je zadesila gubitkom nezaboravnog
nam brata

Don Pavla

primili smo toliko iskaza sućuti, da
nam je svima pojedinačno nemoguće
zahvaliti, pak im stoga ovim putem

svima izrazujemo svoju najveću za-
hvalnost i harnost.

Napose zahvaljujemo velenč. g.
dru Ivanu Marčeliću, kao i vlč. gg.
don Anti Baniću i don Frani Šoši,
koji su ga u bolesti tješili, te vlč.
gg. svećenicima, činovnicima svih u-
reda i svima ostalima, koji su miloga
pokojnika otpratili na vječni počinak.

Svima neka Bog obilato plati!
Šibenik-Preko, 6. veljače 1926.
Braća Košta.

Prigodom teškoga gubitka naše
neprežaljene majke, babe i prababe

Lucije

ovim putem iskazujemo našu naj-
iskreniju hvalu svima onima, koji su
bilo kojim činom nastojali, da ublaže
našu bol.

Osobita hvala i harnost preč. gosp.
Msgru don Vici Karagjoli, koji je
blagopokojnicu kroz dugi niz godina
tješio u najtežim časovima te je svo-
jim molitvama krijepio pokojnicu
do zadnjega momenta.

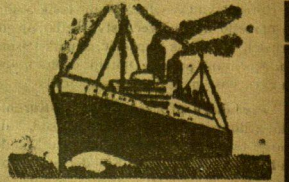
Hvala svima onima, koji su do-
prinijeli u bilo koju svrhu i otpratili
mrtevostanje na vječni počinak.

Svima ponovno najiskrenija hvala!
Šibenik, 3. februara 1925.
Obitelj pok. Lucije ud. Kitarović.

Vlasnik, izdavaatelj i odgovorni urednik:
Ante Erga. — Tisak Pučke Tiskare u Ši-
beniku — (predstavnici: Jerolim i Vjekoslav
Matačić).

Mali oglasnik.

KUPUJEM MOTOTRICKLETU u
dobrom stanju. Najradije „Indian“
ili „Harley Dawidson“. Obratiti se
Upravi lista.

U Australiju
za Lira šterlinga 28.-
U Južnu Ameriku
za Lira šterlinga 19.-
otprema Agencija
JOSIP JADRONJA — ŠIBENIK
Tražite upute!

ZAŠTO je bio uspjeh bečkog jesenskog sajma 1925.
tako velik?

J E R u Beču, centralnom tržištu srednje Evrope,
7000 izlagača nude svoje proizvode u najbo-
gatijem izboru i uz najniže cijene! Zato posjetite

10. Bečki Medjunarodni Sajam

7.—13. MARTA 1926. — — — — — NAROČITE IZLOŽBE.
MEĐUNARODNA IZLOŽBA AUTOMOBILA I MOTOCIKLA.
„ELEKTRICITETA U POLJOPRIVREDI“ — LOVAČKA IZLOŽBA.
IZLOŽBA ŽIVOTNIH NAMIRNICA.

VIZIRANJE PASOŠA NEPOTREBNO.

Sa sajamskim uvjerenjem i pasošom slobodan prelaz granice.
Znatno snižene cijene na jugoslavenskim i austrijskim
željeznicama, kao i na Dunavu.

Sva obavještenja i sajamska uvjerenja dobiju se kod:
WIENER MESSE A. G. WIEN VII.

kao i kod počasnih zastupnika u

BEOGRADU: „Drina“ Industrijsko i Trg. A. D., Kralja Milana 56.

„Austrijsko poslanstvo, Knez Mihajlov Venac 16.

Austrij. generalni konsulat, „ „ „ 16.

Trgovačka i Zanatska Komora. „ „ „

Putnički i saobr. zavod „Putnik“, Kolarčeva 1.

Schenker & Ko. Prvo jug. transportno A. D.,

Kralja Petra 13.

Zadružna Gospodarska Banka d. d. u Ljubljani

Podružnica Šibenik

VLASTITA ZGRADA — — —
— — GLAVNA ULICA 108

BRZ. NASLOV GOSPOBANKA
TELEFON BR. 16. NOĆNI 67.

Podružnice: CELJE, DJAKOVO, MARIBOR, NOVI SAD, SARAJEVO, SOMBOR, SPLIT.

Ispostava: BLEĐ.

Dionička glavnica i pričuva preko Din. 15.000.000.

Ulošci nad Din. 150.000.000. — — — — — Ovlašteni prodavaoc srećaka državne lutrije.

PRIMA ULOŠKE NA KNJIŽICE, TE IH UKAMAĆUJE NAJPOVOLJNIJE.

OPREMA SVE BANKOVNE I BURZOVNE POSLOVE POVOLJNO, TOČNO I BRZO.